

fecció fix i element mòbil, ambulància, i un petit hospital per a malalts infecciosos. L'edifici de la sots-brigada tindrà, també, els dispensaris que hagin de servir com a base per a les lluites especials.

Caldrà deixar una amplíssima llibertat perquè els municipis que no volguessin seguir aquest règim poguessin disposar una sanitat per ells mateixos. En aquest cas, un servei d'inspecció vetllaria perquè els drets sanitaris mínims que l'Estat exigeixi a Catalunya i els que la Generalitat pugui determinar, quedessin ben atesos.

Les brigades sanitàries tindrien igual constitució que les sots-brigades però amb funcions hipertrofiades. Hospitals, material de desinfecció fix i mòbil, Laboratoris amb personal especialitzat, Dispensaris d'Higiene funcionant normalment, Servei d'estadística, Servei d'epidemiologia, Centre d'ensenyament i propaganda sanitària, Servei de lluita contra la mortalitat infantil, Servei d'Higiene escolar, Centre de lluita antituberculosa, Centre de lluita antivenèria, Dispensari per a la lluita contra el cranc, Servei de lluita contra les malalties del cor, Dispensari d'higiene i medicina del treball, Centre de lluita contra l'alcoholisme, Comissió de jocs i cultura física, Centre de previsió i assegurança social.

A la capital de Catalunya, un Laboratori Central, un gran Hospital per a malalts infecciosos, un Centre de Desinfecció i desinsecció, el Servei Central d'Estadística, l'Escola d'Infermeres sanitàries i el Centre d'Ensenyament i Propaganda Sanitària, Centre d'investigació per a l'estudi de les malalties de naturalesa desconeguda, i un gran Institut Sanitari que reunís tots els Dispensaris matrius de les lluites especials.

La lluita antituberculosa hauria de tenir per base econòmica l'assegurança social, per base tècnica el dispensari, i per base política la declaració obligatòria. El Dispensari tipus Calmette tindria cura de fer una enquesta de cada cas cercant els malalts infectats, o infectats en fase inicial. El nombre d'aquests dispensaris s'establiria segons la densitat de població i el percentatge d'infectats. Per al servei dels nuclis urbans en què es considerés excessiu un dispensari permanent s'establirien els dispensaris ambulants. Aquests tindrien cura de la vacunació antituberculosa amb el B. C. G., de la revisió dels suposats sans, de la classificació dels malalts per tal d'assignar-los el tipus de cura més convenient, de la vigilància dels

suposats guarits, i de tota l'obra higiènica complementària de tipus social, especialment de la que fa referència a la cura del nen.

A més dels dispensaris caldrà establir els hospitals, hospitals-sanatoris i sanatoris en totes les seves modalitats, dels quals avui està gairebé orfe Catalunya.

Una gran propaganda sanitària que utilitzés tots els mitjans serviria a popularitzar els preceptes higiènics de major interès.

La lluita antivenèria hauria de tenir una base econòmica autòctoma per una reglamentació d'ordre polític de la prostitució amb declaració i enquesta epidemiològica obligatòria. El Dispensari curaria de la part tècnica de la campanya fent un control sanitari pel reconeixement periòdic de les prostitutes que s'hospitalitzarien durant les fases contagioses de les malalties. El tractament hauria d'ésser obligatori i adaptat a les possibilitats econòmiques dels malalts. Els nuclis petits, els dispensaris ambulants, o els metges autoritzats per a la lluita, tindrien cura del tractament que es faria segons les normes generals que assenyalés el dispensari central.

Ultra això, una intensa acció social vetllaria pel redreçament moral i econòmic de les prostitutes i una intensa campanya de propaganda sanitària deixaria ben de manifest els perills del mal veneri. Hauria d'establir-se el delictes sanitari pel càstig d'aquelles persones que, tenint de manera evident esment de llur malaltia i el seu perill, haguessin estat causa de contagi.

El Servei de Protecció a la Infància ha de comptar, com a element indispensable, perquè pugui rendir els més feliços resultats, una amplíssima intervenció de la dona. I d'ésser possible de la dona que, havent estat mare, conservi dintre el seu cor totes les tonalitats de tendresa que va veure néixer i conrear al costat del bressol dels seus propis fills.

Les activitats del Servei de protecció als infants ha d'iniciar-se per la protecció a la mare. Aquesta acció la realitzaran a mitges una legislació que protegeixi la dona embarassada en el sentit fet per la majoria de nacions i una intervenció tècnica i social mitjançant l'obra del dispensari. Cal reconèixer mèdicament les dones, tractant-les degudament, proporcionar-los els medicaments necessaris, però cal, sobretot, que un Servei Social amb infermeres visitadores ben en-